

[Undervisnings- og forskningsministeren]

rømmer, at det kan man heller ikke læse ud af forslaget, men det kan man ud af det, vi havde til behandling under det foregående punkt på dagsordenen, nemlig hf-forslaget, hvor der findes en tilsvarende bestemmelse. Der står der i bemærkningerne:

»Hensigten er at åbne for en forøgelse af bogindkøbene i det omfang, de studerende for fremtiden kommer til selv at anskaffe undervisningsmidler.«

Og så kommer det afgørende:

»Undervisnings- og Forskningsministeriet vil således ikke kræve bloktilskudsregulering for elevbetalingen af undervisningsmidler ud over ordbøger, lommeregner . . .« osv. Det skal forstås på den måde, at der ikke vil blive rejst krav om penge fra amterne til staten i anledning af denne nye hjemmel. Dermed synes jeg det er sagt med troværdighed fra regeringens side: Vi ønsker, at disse penge skal bruges til at forøge bogindkøbene.

Hr. Aage Frandsen mente, at det var administrativt besværligt at opkræve penge for fotokopier. Det har han måske ret i, hvis man skulle opkræve et beløb, der er afhængig af, hvad den enkelte havde modtaget af fotokopier, men det er jo udtrykkeligt sådan, at man kan opkræve et gennemsnitsbeløb, hvor man altså tager skolens udgifter til fotokopier og deler med antallet af elever. På den måde undgår man, at nogle elever, der er udsat for lærere, der uden elevernes skyld uddeler en hel masse fotokopier, pludselig skal være tvangsbetalere af urimeligt store beløb, men samtidig bevarer vi altså det sunde princip, at man på skolen får en tilskyndelse til at have en rimelig fotokopieringspolitik: en politik, der går ud på at bruge flere penge til bøger og færre til fotokopiering. Der ligger en tilskyndelse til en sådan udvikling i forslaget. Jeg gør opmærksom på, at eleverne jo ikke i alle henseender er viljeløse ofre for lærernes og rektorernes handlinger. Eleverne har jo indflydelse. Deres mening spiller en rolle i en moderne ungdomsuddannelse. Derfor er det helt sikkert, at eleverne vil spille med i dette og vil kræve, at man får flere bøger og færre fotokopier. Jeg tror, at masser af elever helt er med på, at det bedste er at have sine egne bøger, specielt når det drejer sig om bøger, der er værd at bevare på længere sigt, og det er jo sådanne bøger, der tales om.

Hr. Klaus Hækkerup spurgte: Hvad menes der med »i begrænset omfang«? Jamen svaret står vel lidt længere nede igen i bemærkningerne til hf-forslaget, hvor »i begrænset omfang« er oversat til det modsatte af størsteparten, og det må vel være »mindsteparten«.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt sige til ministeren, at jeg godt vil købe den med bemærkningerne til hf-lovforslaget, men det er lidt besynderligt, at bemærkningerne til dette lovforslag skal læses i et andet lovforslag.

Men jeg vil godt spørge ministeren: Når han nu siger, at der ikke skal ske nogen bloktilskudsregulering i forhold til amtskommunerne, sådan som der også står i bemærkningerne til hf-forslaget, og den radikale fru Marianne Jelved siger, at det er noget, regeringen gennemfører for at opnå en besparelse på finansloven, hvor er besparelsen så blevet af?

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Besparelsen vedrører det, der allerede er gennemført, nemlig betaling for ordbøger og lommeregner m.v. Med dette forslag er der mulighed for, at der også kan betales for enkelte andre undervisningsmidler, og i det omfang, det giver besparelser, vil staten ikke opkræve pengene. Det er sådan, det skal forstås.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Vil det sige, at der allerede er gennemført en bloktilskudsregulering for det, vi nu er ved at indføre lovhjemmel til?

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Der kom ved tekstanmærkning på den finanslov, der kører i øjeblikket, en hjemmel til at opkræve for ordbøger og lommeregner. Denne hjemmel er lidt videre, og hvis den bliver brugt i videre omfang, henter staten ikke pengene, så kan det bruges til, at man øger bogkontoen.

Hermød sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling